

Iawad tūhjalt; igga ûks pannes folko, ja ei tea mitte, kes sedda árrakorristab." Agga iggawessse peále ei moolda; eggas fullutata paigastki aega, se aia peále, mis ei lõpppe ellades. Oh, árra lasse mind mitte nenda tehha, mo Jummal! Anna mulle enneninne, et So pühha sanna öppetussse wágaga kallid irwakesed ikka agga korjan, ja tallele pannen: et kui keik tulleb mahhajätta, hingi jahhutamisse warrast ma ommeti ilma ei peaks jáma.

P u h h a d e p i l d i d .

Uhhel moisnifikul, Gottlandi maal, kes olli paavsti-ustkus, olli ûks waene meie ussomes mees walsdas, tallofohha numajaks; ja waene mees olli sures murses, et rent olli suur ja ei joudnud sedda wáljatehha. Kui mehhe nou ennam ei hakkand, láks sūs junkro palvele, et piddi herrat palluma, muist járrele játta. Junkur lubbas wágga illusaste, ogga ei tulnud ennam ta mele. Mees sūs wóttis fátte ja láks

hopmanni jure, et piddi moisavannemale rdtima. Ka hopman lubbas, agga temmagi melest láks árra, ja numaja jái omma roetwasse. Mis sūs muud, kui láks agga herra ennese jure, omma hådda kaebama ja armo palluma ja herral olli hea meel temina allandikkust palumisest: mehhe kcombe tunnistas töt, ja temma ulede tunnistus ligutas herra súddan nenda, et ta mehhe wólla keit mahhajáttis. Numaja tånnas Jummalat ja láks sure rómoga. Agga herra satis tedda, ja láksid ühhest surest salist lábbi, kus paljo pühhade ja martitide pildid ollid seina peál üllewel. Kas sa tead, mis pildid need on? küssis herra. Si tea minna ful mitte, ütles tallopoeg. Wata need on nende pühhade kuiud, kelle palivele lähhán, et Jummalat palluvad mo pattude párrast. Agga mikspárrast teie sūs isse ei tahha Jummalat palluda? küssis mees kohhe. Se ful tahhaks minno fohta liig julge olla, kostis moisnit, ja ikka on parrem, et meil nisuggused wahhemehed on Jummalala ja meie wahhel. Si woi minna sedda mitte usküda, ütles tallopoeg ja ütlen